

synes, at det er ynkeligt, og jeg synes, at det ikke er noget, man skal acceptere, for det er en urimelighed.

Formanden:

Vi skal vist videre. Hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Man ved jo dårligt nok, hvor man skal begynde og slutte efter det indlæg. Hvis hr. Søren Krarups ordførerindlæg var udtryk for Dansk Folkepartis støtte til et lovforslag, så tør jeg næsten ikke tænke på, hvordan en ordførertale ville se ud, hvis man skulle gå imod lovforslaget.

Undskyld mig, vil jeg sige til hr. Krarup, men det, jeg hørte, ud over meget specielle jeg er lige ved at sige lyster om pragtfulde overhalinger og herregud, det er kun optagelsesritualer og den slags, var jo stort set en bandbulle mod de her lovforslag. Kunne ordføreren ikke bruge to ord på, hvorfor Dansk Folkeparti vælger at støtte det her knæfald for flæberiet og denne store skamfuldhed – endog på radikalt initiativ. Jamen det kan jo næsten ikke blive værre. Hvordan kan Dansk Folkeparti støtte de her formasteligheder, som ligger på bordet foran os i dag?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt: Det er på radikalt initiativ. Derfor er det også forunderligt, at der er kommet en ganske acceptabel løsning ud af det.

Det var også det, jeg sagde, nemlig at vi accepterer det. Så kom jeg i øvrigt med nogle bemærkninger om, at lovforslaget på visse punkter har været for ynkeligt og for duknakket og ikke har turdet hævde sin egen virkelighed, er en militær straffelov, hvor alle disse flæbende rettighedshavere vil gøre sig gældende på et felt, hvor det faktisk drejer sig om at uddanne dem til krig, og hvor hele flæberiet derfor ikke hører hjemme.

Kl. 16.55

Jeg håber, at hr. Morten Helveg Petersen kan forstå forskellen på accepten af en ganske hæderlig militær straffelov, hvor jeg i øvrigt synes, at det, at man laver en særlig disciplinærlov, er ganske fornuftigt, og så det at påtale, at man på enkelte punkter som f.eks. i § 18 i forslaget lægger op til noget, som betyder, at man egentlig forråder sin egen virkelighed.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jamen det var såmænd blot, fordi jeg fik den opfattelse, at hr. Søren Krarup sådan helt generelt havde modvilje mod den form for flæberi, og at det derfor var en fundamental modstand mod alt det radikale væsen og uvæsen, og hvad ved jeg, der gjorde, at man dårligt nok ville kunne støtte lovforslaget.

Hr. Søren Krarup siger så, at pligt, lydighed, orden og disciplin er karakteristika, som skal gælde forsvaret i dets virke. Jeg er helt enig. Det Radikale Venstre er helt enig. Men det er vel også karakteristika, der gælder virksomhed i politiet, i brandvæsenet og andre steder, andre kritiske livsvigtige samfundsinstitutioner.

Vil hr. Søren Krarup begrunde, hvorfor der er behov for en militær straffelov i fredstid i Danmark, når man i øvrigt kan bruge straffeloven inden for andre samfundsvigtige områder uden at have særlovgivning på området?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, det vil jeg meget gerne begrunde. Jeg mener faktisk, at jeg gjorde det i indledningen til min ordførertale, men det hænger selvfølgelig sammen med, at der er en verden til forskel på krigens og det civile livs tilværelse.

Det er klart, at når den militære straffelov tager sigte på folk, der uddannes til at gå i krig, så er de nødt til at blive, om man så må sige, disciplineret ind i en adfærd, som er fremmed også for politiet. Politiet er jo til syvende og sidst dog et civilt væsen. De er ikke uddannede til at føre krig. De er uddannet til at hævde lov og ret i den civile verden.

Men det er jo klart, at en militær straffelov er en forberedelse til at kunne gå i krig, og derfor må der naturligvis også i fredstid – for det er en uddannelse til krig – gælde disse regler, som er strenge og anderledes end de civile regler.

(Kort bemærkning).

Pia Boisen (EL):

Ja, det var mere for at få en præcisering, for ordførertalen var jo bred. Det er også et stort kompleks, vi står med. Finder ordføreren også, at ankeligheden, høringsretten og de andre retsgarantier, der er i disciplinærloven, er udtryk for flæb og klynk?